

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολή γάρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο καὶ γὰρ ὁ τάλας, δεδοικὸς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

■ Ὁμιλεῖ ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰουστίνος Πόποβιτς († 7.4.1979)

Ἀνθρωπιστικὸς Οἰκουμενισμὸς*

Περὶ τῶν Αἰρέσεων τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Λευκῆς Δαιμονίας

Μέρος Δ΄.

Ὁ φιλόχριστος ἅγιος Ἐπίσκοπος λέγει τὰ ἐξῆς περὶ τοῦ θεοκτόνου εἰδωλολατρικοῦ πολιτισμοῦ τῆς Εὐρώπης:

Ἐὰν θὰ εἶχε μείνει ἡ Εὐρώπη χριστιανική, θὰ ἐκαυχᾶτο διὰ τὸν Χριστὸν καὶ ὄχι διὰ τὸν πολιτισμὸν της. **Καὶ** οἱ μεγάλοι λαοὶ τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς, ἀβάπτιστοι μὲν, ἀλλὰ μὲ ἔφρουν καὶ τᾶσιν πνευματικὴν, θὰ ἠδύναντο νὰ κατανοήσουν τοῦτο καὶ νὰ τὸ ἐκτιμήσουν. **Διότι** καὶ οἱ λαοὶ αὐτοὶ καυχῶνται ἕκαστος διὰ τὴν πίστιν του, διὰ τὴν θεότητά του, διὰ τὰ θρησκευτικὰ βιβλία του: ὁ εἷς διὰ τὸ Κοράνιον, ὁ ἄλλος διὰ τὰς Βέδας κ.ο.κ. **Δὲν** καυχῶνται λοιπὸν διὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν του, διὰ τὸν πολιτισμὸν των, ἀλλὰ διὰ κάτι, τὸ ὁποῖον θεωροῦν ἀνώτερον ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν των, μᾶλλον διὰ κάτι τὸ ὑψιστον εἰς τὸν κόσμον.

Μόνον οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης, δὲν καυχῶνται διὰ τὸν Χριστὸν καὶ διὰ τὸ Εὐαγγέλιόν Του, ἀλλὰ διὰ τὰς ἐπικινδύνους μηχανάς των καὶ τὰ εὐτελεῆ προϊόντα τῶν χειρῶν των, δηλαδή διὰ τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν κουλτούραν των. **Τὸ** ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς εὐρωπαϊκῆς αὐτοκαυχήσεως μὲ τὴν περιβόητον «κουλτούραν», εἶναι τὸ μῖσος ὅλων τῶν μὴ χριστιανικῶν λαῶν ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ. **Μισήσαντες** τὸ μικρὸν ἐμίσησαν καὶ τὸ πλεον μέγα. **Μισήσαντες** τὰ εὐρωπαϊκὰ προϊόντα καὶ τοὺς ἀνθρώπους, ἐμίσησαν καὶ τὸν εὐρωπαϊκὸν Θεόν.

Ἀλλὰ, ἀλλοίμονον, αὐτὸ δὲν πονᾷ τὴν Εὐρώπην οὔτε τὴν στε-

νοχωρεῖ. **Εξ** ἄλλου, ἡ ἰδία ἐμίσησε πρώτη ἀπὸ ὅλους καὶ ἀπέρριψε τὸν Θεόν της. **Εἰς** αὐτὴν τὴν μὴ ἐπίζηλον θέσιν ἔφερε τὴν Εὐρώπην ἢ λανθασμένη ἐξέλιξις της, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν μιᾶς λανθασμένης Ἐκκλησίας, διὰ μέσου τῶν τελευταίων ἐνεακοσίων ἐτῶν. **Δ**ὲν εὐθύνονται διὰ τοῦτο οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης· εὐθύνῃν ἔχουν οἱ πνευματικοὶ ὁδηγοὶ τῶν λαῶν. **Δ**ὲν εὐθύνεται τὸ ποιμνιον, ἀλλ' οἱ ποιμένες του.

Τὸ κανονικὸν θὰ ἦτο νὰ καυχᾶται ἡ Εὐρώπη διὰ τὸν Χριστιανισμὸν ὡς τὴν πλέον πολῦτιμον κληρονομίαν καὶ τὴν πλέον μεγάλην ἀξίαν της. **Τ**οῦτο θὰ ἐγένετο, ὅπως ἔχει γίνεαι εἰς τοὺς πρώτους μ.Χ. αἰῶνας, ἐὰν ἡ Εὐρώπη ἦτο ὁμώνυμος μὲ τὸν Χριστιανισμὸν, ἐὰν θὰ ἐταντίζετο μὲ τὸν Χριστιανισμὸν. **Δ**οξολογία τοῦ Χριστοῦ καὶ κήρυγμα περὶ τοῦ Χριστοῦ, αὐτὸ ἦτο ἡ ἐκ Θεοῦ ὠρισμένη ἀποστολή τῆς ἡπείρου τῆς Εὐρώπης.

Εκτὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ ἡ Εὐρώπη δὲν ἔχει τίποτε διὰ νὰ καυχηθῇ. **Χ**ωρὶς τὸν Χριστὸν ἡ Εὐρώπη εἶναι ὁ πτωχότερος ἐπαίτης καὶ ὁ πλέον ἀναίσχυντος ἐκμεταλλευτῆς τοῦ κόσμου τούτου.

* * *

● **Ὁ χριστοφώτιστος** Ἐπίσκοπος λέγει πικρὰν ἀλήθειαν περὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς παιδείας:

Τὸ σχολεῖον τῆς Εὐρώπης ἔχει ἀποχωρισθῆ ἀπὸ τὴν πίστιν εἰς τὸν Θεόν. **Εἰς** αὐτὸ ἔγκειται ἡ μεταστροφή της εἰς δηλητηριάστριαν, εἰς αὐτὸ καὶ ὁ θάνατος τῆς εὐρωπαϊκῆς ἀνθρωπότητος. **Εἰς** τοὺς εἰδωλολατρικοὺς πολιτισμοὺς δὲν ἐχωρίζετο ποτὲ ἡ ἐπιστήμη ἀπὸ τὴν θρησκείαν, μολονότι ἡ θρησκεία ἦτο ἐσφαλμένη καὶ μωρά. **Τ**οῦτο συνέβη μόνον εἰς τὴν Εὐρώπην· εἰς ἐκείνην τὴν Εὐρώπην, ἢ ὅποια ἐδέχθη τὴν πλέον τελείαν πίστιν. **Ὁ**μως, λόγῳ τῆς συγκρούσεώς της μὲ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ταγούς, ἐκακώθη ἡ Εὐρώπη καὶ ἀπέρριψε τὴν τελείαν πίστιν καὶ ἐκράτησε τὴν τελείαν ἐπιστήμην. **Ὡ**, ἀδελφοί μου, ἀπέρριψε τὴν θείαν γνῶσιν καὶ ἐδέχθη τὴν ἀνθρωπίνην ἄγνοιαν! **Ὁ**ποία μωρία καὶ ὅποῖον σκότος!

* * *

● **Ὁ θεόφρων** ἅγιος Ἐπίσκοπος λέγει τὰ ἐξῆς περὶ τῆς ἐκουσίας τυφλώσεως τῆς δυτικῆς ἀνθρωπότητος:

Ἡ Δύσις ἐμωράνθη. **Εἰς** τοῦτο ἔγκειται ἡ αἰσχύνη καὶ ἡ παραφροσύνη της. **Εἰς** τὴν χριστιανικὴν ἐποχὴν, ὅταν ἡ Δύσις ἦτο ὀρθόδοξος, αὐτὴ ἔβλεπε διὰ τοῦ πνεύματος καὶ ἐθεώρει διὰ τοῦ νοῦ. **Ἀ**λλά, καθ' ὅσον ἀπεμακρύνετο ὅλον ἐν καὶ περισσότερον ἀπὸ τὴν χριστιανικὴν ἀλήθειαν καὶ ἀρετὴν, ἡ πνευματικὴ ὄρα-

σίς της ἐσμικρύνετο ὅλοεν καὶ περισσότερον, ἕως ὅτου ἐσκοτίσθη ὀλοτελῶς εἰς τὸν Κ' αἰῶνα.

Τώρα τῆς ἔμειναν μόνον σωματικοὶ ὀφθαλμοὶ διὰ τὴν παρατήρησιν αἰσθητῶν ἀντικειμένων. Ἄυτη ἔχει ἐξοπλίσει τοὺς σωματικούς ὀφθαλμοὺς μὲ πολλὰς ἐξαιρετικὰς μηχανάς, διὰ νὰ ἡμπορῇ καλύτερον καὶ ἀκριβέστερον νὰ βλέπῃ τὸν αἰσθητὸν κόσμον, τὴν μορφήν καὶ τὸ χρῶμα τῶν αἰσθητῶν πραγμάτων καὶ ὄντων, τὸν ἀριθμὸν, τὸ μέτρον καὶ τὴν ἀπόστασιν των. Παρατηρεῖ μὲ τὸ μικροσκόπιον καὶ βλέπει μικροὺς σκώληκας, μικρόβια, ὅπως οὐδεὶς ποτε ἄλλοτε. Παρατηρεῖ μὲ τὸ τηλεσκόπιον καὶ βλέπει τὰ ἄστρα ὡσὰν ἐπάνω ἀπὸ τὴν καπνοδόχον, ὅπως οὐδεὶς ποτε ἄλλοτε τὰ ἔβλεπε. Ἐδῶ σταματᾷ καὶ μέχρις ἐδῶ φθάνει ἡ ὄρασίς της.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν νοερὰν θεωρίαν καὶ πνευματικὴν διόρασιν εἰς τὸν κεκρυμμένον πυρῆνα τῶν πραγμάτων καὶ εἰς τὸ νόημα καὶ τὴν σημασίαν ὅλης τῆς δημιουργίας εἰς τὸ μέγα τοῦτο σύμπαν γύρω μας, ὡς πρὸς τοῦτο, ὦ! ἀδελφοί μου, ἡ δυτικὴ ἀνθρωπότης εἶναι σήμερον τυφλοτέρα ἀπὸ τὴν μουσουλμανικὴν Ἀραβίαν καὶ ἀπὸ τὴν βραχμανικὴν Ἰνδίαν καὶ ἀπὸ τὸ βουδδιστικὸν Θιβέτ καὶ ἀπὸ τὴν πνευματιστικὴν Κίναν. Πράγματι, ὁ Χριστὸς δὲν εἶδε μεγαλυτέραν ἐντροπήν εἰς τὰς δύο περασμένας χιλιετηρίδας ἀπ' αὐτήν: οἱ βαπτισμένοι ἀνθρώποι νὰ εἶναι τυφλοτέροι ἀπὸ τοὺς ἀβαπτιστοὺς!

Διὰ τοῦτο ὅ,τι ἔλεγεν ὁ ἀπόστολος Παῦλος πρὸς τοὺς βαπτισμένους Γαλάτας, τὸ αὐτὸ θὰ ἔλεγε καὶ σήμερον διὰ τὴν μωρανθειῶσαν καὶ γηρασμένην Δύσιν. Ἴδου τί ἔγραφε πρὸς τοὺς Γαλάτας: **«Ὡ ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβάσκανε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι, οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη ἐν ὑμῖν ἐσταυρωμένος;... Οὕτως ἀνόητοί ἐστε; ἐναρξάμενοι πνεύματι νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε;»** (Γαλ. 3, 1. 3). **Καὶ** ἡ Εὐρώπη κάποτε εἶχε ἀρχίσει ἐν πνεύματι, τώρα δὲ τελειώνει μὲ τὴν σάρκα, δηλαδή μὲ τὴν σαρκικὴν ὄρασιν, μὲ τὴν σαρκικὴν κρίσιν, μὲ τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας, μὲ τὰς σαρκικὰς κατακτήσεις, ὡσὰν κάποιος νὰ τὴν ἐβάσκανε!

Ὅλη ἡ ζωὴ της κινεῖται εἰς τὰς ἡμέρας μας εἰς δύο διαστάσεις: εἰς τὸ πλάτος καὶ εἰς τὸ μῆκος. Δὲν γνωρίζει τι οὔτε διὰ τὸ βάθος οὔτε διὰ τὸ ὕψος. Διὰ τοῦτο καὶ ἀγωνίζεται διὰ τὴν

γῆν, διὰ τὸν χῶρον, διὰ τὴν ἐπέκτα-
σιν. Διὰ τὸν χῶρον, καὶ μόνον διὰ
τὸν χῶρον!

Ἴδου ἀπὸ ποῦ ἔρχεται ὁ εἰς πόλε-
μος ὀπισθεν τοῦ ἄλλου, ἢ μία φρίκη
ὀπισθεν τῆς ἄλλης. Διότι ὁ Θεὸς δὲν
ἐδημιούργησε τὸν ἄνθρωπον νὰ εἶναι
μόνον ζῶον ἐν χῶρῳ, ἀλλὰ διὰ νὰ
εἰσδύῃ μὲ τὸν νοῦν του εἰς τὸ βάθος τῶν
μυστηρίων, καὶ μὲ τὴν
καρδίαν νὰ ἀνέρχεται πρὸς τὸ θεῖον ὕψος. Ὁ πόλεμος διὰ τὴν
γῆν εἶναι πόλεμος ἐναντίον τῆς ἀληθείας. Ὁ δὲ πόλεμος ἐναν-
τίον τῆς ἀληθείας εἶναι πόλεμος ἐναντίον τῆς
θείας καὶ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως.

Ὡ πίκραι πικρότεραι καὶ ἀπὸ τὴν χολὴν! Πόσον οἱ ἄνθρωποι
πάσχουν, βασανίζονται καὶ πόσα θυσιάζουν διὰ τὸ πρόσκαιρον
καὶ ἀπατηλὸν ἐπίγειον βασίλειον! Ἐὰν θὰ ὑπέφερον ἔστω καὶ τὸ
ἐν ἑκατοστὸν τῶν βασάνων καὶ τῶν θυσιῶν τούτων διὰ τὴν οὐρά-
νιον βασιλείαν, ὁ πόλεμος ἐπὶ τῆς γῆς θὰ εἶχε γίνει δι' αὐτοὺς
μέχρι δακρῶν γελοῖος. Εἰς τὸν Χριστὸν δίδουν μὲ δυσκολίαν τὸ
δίλεπτον, εἰς δὲ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Μολῶχ-σατανᾶ δίδουν ὅλη
τὴν περιουσίαν καὶ ὅλα τὰ τέκνα των!

Ἄς κάμῃ τὸν Σταυρὸν τῆς ἡ Εὐρώπῃ καὶ ἄς ἀκολουθήσῃ τὸν
Χριστόν. Ἄς μνημονεύσῃ τὴν Παναγίαν Θεοτόκον καὶ τοὺς δώ-
δεκα μεγάλους Ἀποστόλους καὶ θὰ πέσουν τὰ λέπια ἀπὸ τοὺς
ὀφθαλμούς τῆς. Καὶ θὰ εἶναι πάλιν εὐμορφος, ὅπως ἦτο εἰς τὰ
πρῶτα χίλια ἔτη ἡ Ὁρθόδοξος Εὐρώπῃ τοῦ Χριστοῦ. Τότε καὶ
αὕτῃ θὰ εἶναι εὐτυχῆς καὶ ἡμεῖς μαζί τῆς. Καὶ θὰ χαροῦν τότε
οἱ κλαίοντες λαοὶ τῆς Εὐρώπῃς καὶ θὰ ψάλλουν μαζί μας τὴν
αἰώνιον δοξολογίαν εἰς τὸν Θεόν: «Ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος Κύριος
Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης Σου». Ἀμήν.

* * *

● **Ὁ χριστοταπεινὸς** Ἐπίσκοπος περὶ τῶν ὑπερηφάνων λαῶν
τῆς Εὐρώπῃς:

Οἱ φίλαρχοι καὶ ὑπερήφανοι λαοὶ τῆς Εὐρώπῃς δὲν ἀναγνω-
ρίζουν ποτὲ τὸ σφάλμα των. Ἔχουν χάσει τὴν ἔννοιαν τῆς ἀμαρ-
τίας· τῆς ἀμαρτίας καὶ τῆς μετανοίας. Διὰ κάθε κακὸν εἰς τὸν
κόσμον τὴν εὐθύνην ἔχει ἄλλος, αὐτοὶ ποτέ. Πῶς θὰ ἠδύναντο
αὐτοὶ νὰ διαπράξουν ἀμαρτίαν, ἀφοῦ ἐκάθησαν ἐπὶ τοῦ θρόνου
τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνεκήρυξαν τοὺς ἑαυτοὺς των ἀλαθήτους θεοὺς!
Πρῶτος ἀνεκήρυξε τὸν ἑαυτὸν του ἀλάθητον ὁ θρησκευτικὸς

των ηγέτης, ὁ πάπας. **Τ**ὸ παράδειγμά του, καὶ εἰς πειῖσμα του, τὸ ἠκολούθησαν οἱ ἄρχοντες τῆς Δύσεως καὶ οἱ βασιλεῖς. **Ό**λοι ἀνεκηρύχθησαν ἀλάθητοι καὶ οἱ τὸν Σταυρὸν φοροῦντες καὶ οἱ τὴν μάχαιραν φέροντες.

Ἐπεται τὸ Μέρος Ε΄.

(*) Ἀρχιμ. Ιουστίνου Πόποβιτς, Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ ὁ Οἰκουμενισμός, ἐκδόσεις «Ὁρθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη 1974, σελ. 224-255.
Μετάφρασις: Ἱερομ. Ἀμφιλοχίου Ράντοβιτς (†) καὶ Ἱερομ. Ἀθανασίου Γιεβτιτς (†). • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

